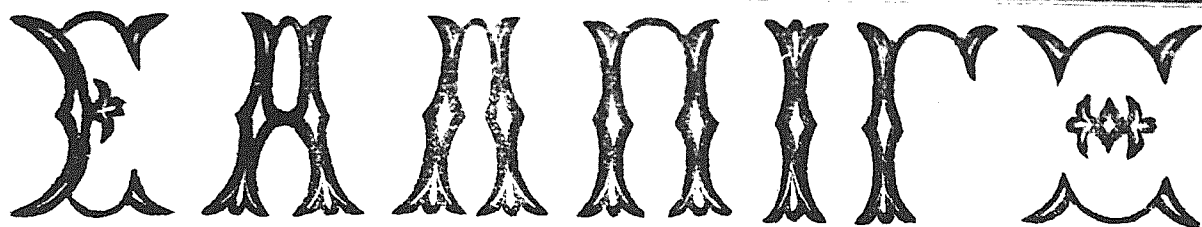


Συνδρομή ετησίαν
πεντήκοντα.

1. τὰς πύλεις
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τῇ χρονίᾳ 6
Ἐν τῇ τῷ ἔτι-
μῳ 15



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις προ-
πληρωσίων ΕΒ-κα-
σεως καὶ διακριθεί καὶ
ἀποκρίνη. Ἄρθρα
σύμφωνα τῇ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁν τῷ ὑπογράφῳ τῆς «Σελήνης» ἐκ-
τελούνται διάφοροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι λίαν
οἰκονομικῶς καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς,
παραλαμβάνει δὲ ἑτοιμοὶ φορτωτικαί, γραμμα-
τικὰ χρεωστικὰ ἐπὶ ἀγγλικῷ κυανῷ χάρτῳ,
ἐκφορτωτικὰ κλ. Τοιαῦτα οἱ βουλομένοι εὐρίσ-
κουν καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ.
Μακαροπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πιλιόρφου καὶ Κ.
Μακαροπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Μακραθεσίων,
ὅπ. ἀρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς χάριν συντο-
μίας δύναται πᾶς τις νὰ διδῇ οἰκονομικὰ πα-
ραγγελλίαν διὰ τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπιτασίαν τοῦ φύλλου ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι.
Καμπανέλλης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται
οἱ ἀξιότ. συνδρομηταὶ νὰ πληρύνωσι
τὰς συνδρομάς των λαμβάνοντες παρ'
αὐτοῦ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Ὁ κ. Κλεάνθης Δ. Βουλαλάς δι-
αμένων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μ.
Λοιλιανίως πωλεῖ σάπωνας Μιτυλή-
νης διαφόρων ποιότητων βραβευθέν-
τας ἐν τῇ Βιενναίᾳ ἐκθέσει τοῦ 1875
διὰ μεταλλεῖου ἀργυροῦ μετὰ διπλώ-
ματος.—Ἐπίσης πωλεῖ καὶ ἔλαια Μι-
τυλήνης ἐξήγμένα δι' ἐκκοικτιχῆς
μηχανῆς ἄρτι ἐφευρεθείσης ὑπὸ τοῦ
καταστήματος.

Λόγῳ ποιότητος καὶ γεύσεως δύ-
ναι νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῆς
Λούκας.—Αἱ δὲ τιμαὶ τῶν ἄνω μνη-
σθέντων εἰδῶν εἶνε λίαν συγκαταβα-
τικαί, οὐδένα φοβοῦμεναι ἀνταγωνι-
σμόν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΥΣ.

—οἶος—

Πρὸς τοὺς συμπατριώτας
μας μωαμεθανούς, τοὺς παντοῦ
καὶ πάντοτε ἀποδεικνύοντας τὴν
φιλοπατρίαν των, τοὺς παντοῦ
καὶ πάντοτε συμφωνοῦντας μεθ'
ἡμῶν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς κοινῆς
πατρίδος προσπάθειας καὶ τῶν
ὁποίων μᾶς ἐδόθη πολλάκις ἀ-
φορμὴ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν φρό-
νησιν καὶ μετριοπάθειαν ἐν παν-
τί ζητήματι, πρὸς αὐτοὺς ἀπο-
τείνομεν σήμερον τὸν λόγον, λυ-
πούμεθα δὲ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ
πράξωμεν τοῦτο εἰς τὴν γλῶσσάν
των.

Ἡ κοινὴ πατρίς κινδυνεύει,
φίλοι μωαμεθανοί, νὰ καταστρα-
φῇ οικονομικῶς. Τοῦτο βεβαίως
γνωρίζετε καὶ ὑμεῖς τὸσον ὅσον
καὶ ἡμεῖς. Παραβάλετε τὴν κα-
τάστασιν μας εἰς τὴν ὁποίαν εἴ-
μεθα πρὶν ὑπὸ τὸ σιληπτον τῆς
Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, μετὰ τὴν κα-
τάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα
σήμερον διὰ τὴν ἐννόησιν τῆς
μεγάλῃς διαφορᾶς. Ποῖος λοιπὸν
πταίει εἰς τοῦτο; Εἶνε 3 πράγ-
ματα τὰ ὅποια ἐὰν ἐξετασθῶ-
σιν ἐν ἑκάστῳ χωριστᾷ, οὐδὲν
πταίει, ἐνῶ ὅλα ὁμοῦ πταίουσιν
ὅλα, καὶ αὐτὰ εἶνε πρῶτον, ἡ
δυστυχία μας, δεύτερον, ὁ φόρος
πρὸς τὴν Πύλιν καὶ τρίτον, ὁ φό-
ρος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, δηλ. τὸ
μέγα ποσὸν τὸ ὁποῖον δαπανᾷ-
ται εἰς μισθοὺς κλ. καὶ

1). Ἡ δυστυχία μας βεβαίως
δὲν πταίει διότι δὲν πταίομεν ἡ-
μεῖς ἐὰν τὰ ἐξοδά μας καὶ οἱ
φόροι μας κατήντησαν περισσό-
τεροι ἀπὸ τὰ κέρδη μας. Ἡ γε-
ωργία μας τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ
τέχναι μας, εἶνε τὸσον πολὺ πε-
ριωρισμένοι εἰς τὴν νῆσον μᾶς καὶ
τόσον μακρὰν τῆς Εὐρώπης εὐ-
ρισκόμεθα, ὥστε εἶνε ἀδύνατον
νὰ ἀνταγωνισθῶμεν μὲ ἄλλα μέ-
ρη. Ἡ κατάσταση λοιπὸν αὕτη
θα ἐξακολουθῇ χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ
ὁ τόπος, χωρὶς νὰ ἐμψυχόνων-
ται οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ τεχνίταιί
μας, οὕτω δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς
ἡμέραν θὰ προχωρῶμεν ὅλοι
πρὸς τὴν πτώχευσιν.

2). Ἀλλὰ διὰ τὸν πρὸς τὴν
Πύλιν φόρον μήπως πταίει ἡ
Πύλη; Ὁχι. Ἡ Ὑψ. Πύλη κα-
τὰ μέσον ὅρον μιᾶς πενταετίας
εὐρενὸς εἶχεν ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ
τῆς νήσου 92 χιλ. λίρας καὶ τσαύ-
τας ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἀγ-
γλίας ὅταν αὕτη ἠθέλησε νὰ κα-
ταλάβῃ τὴν νῆσον διὰ σκοποὺς
ιδικοῦς της. Ἀλλ' ὁ Σουλτάνος
ἀφῆρει μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων
καὶ ἐξοδὰ τῆς Κύπρου μόλις 25
χιλ. λίρας ἐνῶ σήμερον δαπα-
νῶνται διὰ μισθοὺς καὶ ἐξοδὰ 90
καὶ 100 χιλ. λίραι.

3). Πταίει λοιπὸν ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις; Ὁχι. Ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις ἔχει ἀρχὴν τῆς νὰ
μισθώσῃ καλὰ τοὺς ὑπαλλή-
λους της καὶ βεβαίως χάριν ἡμῶν
τῶν Κυπρίων δὲν ἠδύνατο νὰ
κάμῃ ἐξαίρεσιν.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ τρία ἐν ἑκα-
στον χωριστᾷ, δὲν πταίουν, ἐνῶ
ἡνωμένα πταίουν ὅλα. Ὅταν ὁ
πρὸς τὴν Πύλιν φόρος θὰ πληρό-
νηται κατὰ τὴν σύμβασιν καὶ
ὅταν ὁ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν φόρος
θὰ πληρόνηται διὰ τὴν διδωνται
οἱ ἄδικοι μισθοὶ κατὰ τὸ σύστημα,
ἡμεῖς δὲ οὐδεμίαν ἀπωλαβὴν ἀνὰ
λόγον ἔχωμεν, διότι οὔτε ἀπὸ τῆς
γεωργίας μας ἐλπίζομεν οὔτε ἀπὸ
τὰ ἐμπόριά μας, οὔτε ἀπὸ τὰς
τέχναις μας, οἱ δὲ φόροι πρέπει
νὰ πληρόνωνται τακτικᾷ, τότε
διὰ τὴν προφθάσωμεν εἰς αὐτοὺς
καὶ εἰς τὰ ἐξοδά μας τὰ ὁποῖα
ἐπερίσσευσαν σήμερον, πρέπει νὰ
πωλῶμεν ὀλίγα ὀλίγα τὰ κινητὰ
καὶ ἀκίνητα κτήματά μας ὡς
κάμνομεν σήμερον, ἕως οὗ πλέον
καταντήσωμεν ἐλεύθεροὶ ἀπὸ ὅ-
λα, ὥστε, κατὰ τὴν τουρκικὴν
παροιμίαν «ὅταν θ' ἀναδαίνω-
μεν εἰς τὴν φοινικὴν νὰ μὴ φο-
βώμεθα ὅτι θὰ μένωσι κάτω τὰ
παπούτσια μας».

Τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν
δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποφέρωσιν
οἱ κάτοικοι οὐδὲ οἱ πλέον ἀνόη-
τοι ἀν ἦσαν καὶ, δι' αὐτὸ, Μωα-
μεθανοὶ καὶ Χριστιανοὶ ἐξίσου
ἐνῆργησαν συλλαλητήρια, εἰς τὰ
ὁποῖα καὶ ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν
καὶ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ὑπε-
γράφησαν ψηφίσματα ἐν οἷς ἐγί-
νετο μόνον σύνταμος ἐκθεσις τῆς
δεινῆς θέσεώς μας καὶ ἐδόθησαν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν προσ-
παθῆσθαι μετὰ κάθε τρόπον νὰ φέ-
ρῃ μίαν θεραπείαν, καὶ κατόπιν
ἐνεκρίθη νὰ γείνῃ ὑπόμνημα ἐκ-
τεταμένον, τὸ ὁποῖον νὰ πάρῃ
καὶ δώσῃ εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ κυ-
βέρνησιν μίαν Πρεσβείαν τοῦ τό-
που καὶ νὰ παραστήσῃ ἐκεῖ τὴν
δεινὴν θέσιν μας. Ἐξελέγησαν
λοιπὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὅσοι ἐ-

θεωρήθησαν κατάλληλοι, καὶ τώ-
ρα ἀναμένομεν νὰ ἐκλέξητε καὶ
ἡμεῖς τὸν ἀντιπρόσωπόν σας, ἐ-
να ἢ δύο, διότι, τὸ πρῶτον τὸ ἀ-
ναγκαιοῦν δι' ἐξοδά των συν-
ηθροίσθη σχεδόν, καὶ εἶνε ἀνάγκ-
η ὅσον τὸ δυνατόν ὀγρήγορα νὰ
ἀναχωρήσωσιν.

Ὡς γνωρίζετε ἐπειδὴ εἰχομεν ὑπ'
ὄψιν τὴν σύμπραξιν σας, περιωρί-
σθημεν εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν τάκα-
κῶς ἔχοντα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν
κοινῶς ὅλους καὶ Μωαμεθανούς,
καὶ Χριστιανούς καὶ ἀπεφύγω-
μεν νὰ κάμωμεν λόγον περὶ πραγ-
μάτων, τὰ ὁποῖα ἡ πλειονότης
τῶν κατοίκων, οἱ Χριστιανοὶ ἐπι-
θυμοῦν ὑμεῖς δὲν θὰ ἐνεκρίνετε.
Καταφεύγομεν δὲ εἰς τὸ ἔλεος τῆς
ἀγγλικῆς Κυβερ. διότι αὕτη ἐὰν
θελήσῃ δύναται χίλια ἄλλα πράγ-
ματα νὰ ἐφεύρῃ διὰ τὴν εὐημερή-
σιν ὁ τόπος καὶ νὰ ἀπαλλαγθῶ-
μεν τῆς δεινῆς καταστροφῆς πρὸς
τὴν ὁποίαν βαίνομεν ἀκατασχέ-
τως. Οὔτε κατὰ τοῦ φόρου τῆς
Πύλης γίνεται μνεία εἰς τὸ ὑπό-
μνημα, οὔτε κατὰ τῆς ἀγγλικῆς
κυβερνήσεως ὅτι κακῶς διαχει-
ρίζεται τὴν νῆσον. Ἀπλῶς μόνον
κλαίομεν τὴν κατάστασιν μας
καὶ παρακαλοῦμεν μίαν θερα-
πείαν εἴτε ἐκ μέρους τῆς ἀγγλι-
κῆς κυβερνήσεως εἴτε ἐκ συνεν-
νοήσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ κυρι-
άρχου Σουλτάνου, τοῦ ὁποίου τὰ
γενναϊδῶρα αἰσθήματα εἶνε ἀ-
κουσμένα εἰς τὰ τέσσαρα πέρα-
τα τῆς οἰκουμένης.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν, νομίζο-
μεν, κανένας λόγος νὰ ἀργοπο-
ρῇτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντι-
προσώπων σας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κα-
τάστασις αὕτη τῆς πατρίδος δὲν
σᾶς ἐνδιαφέρει· ἀλλὰ δὲν εἶνε ду-
νατὸν νὰ φαντασθῶμεν τοῦτο,
διότι καὶ οἱ φρονιμώτεροι τῶν ἰ-
δικῶν σας μετὰ τῶν φρονιμωτέ-
ρων τῶν ἰδικῶν μας ἦσαν πάν-
τοτε καὶ εἶνε σύμφωνοι ὡς πρὸς
πᾶν ζήτημα τοῦ τόπου καὶ οὐδέ-
ποτε διεφώνησαν. Ὅπως λοιπὸν
τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰ ψηφί-
σματα ἐγέναν ἐκ συμφώνου, οὕ-
τω καὶ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια πρέ-

πει να γίνεται ἐκ συμφώνου.

Υπάρχουσι τινες μεταξὺ ἡμῶν, οἵτινες χάριν τοῦ σκοποῦ των προσπαθοῦσι νὰ μᾶς διαίρῃσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει πρῶτον νὰ σταθρίσωμεν καλῶς τὰς συμβουλάς των κατὰ πόσον εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ δεύτερον νὰ ἐξετάσωμεν ποῖα ἢ βλάβη ἢ ὁποῖα δύναται νὰ μᾶς γείνη κατόπιν τοιούτων ἐνεργειῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας, (ἐὰν δὲν ἐλπίζωμεν ὠφέλειαν ἐξ αὐτῶν) καὶ τότε νὰ διαχαράξωμεν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν μᾶς ὑπαγορεύει ἡ φρόνησις καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Πρὸς τὴν συνταξιν τῆς «Σάλπιγ».

Τρία πράγματα.

Λίαν καταλλήλως ἐθίξατε διὰ παρελθόντος φύλλου σας τὸ ζήτημα περὶ ἐνεργείας τῆς Πρεσβείας πρὸς ἱδρυσιν Γεωργικῆς Τραπεζῆς ἐν Κύπρῳ, ἥτις ἔσεται ἡ σωτηρία τῆς γεωργίας καὶ τῶν γεωργῶν τῆς Κύπρου. Τὰς τοιαύτας τραπεζὰς ἱδρύουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδιῶται κεφαλαιοῦχοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ νήσῳ μας δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς τοιοῦτοι, δυνάμενοι νὰ περιορίσωσι μέγα μέρος τοῦ κεφαλαίου των, τὸ περισσεῦον ἐκ τῶν ἑμπορικῶν ἐργασιῶν των, διότι οὐδεὶς ἐν Κύπρῳ ἔχει κεφάλαιον ἀνώτερον τοῦ ὅπερ χρεῖται ἐν τῷ ἑμπορίῳ του, ἀνάγκη νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς κεφαλαιοῦχοις.

Εἶνε τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀποσχολήν της ἐπιβάλλεται τῇ Πρεσβείᾳ νὰ ἐνεργήσῃ, ἵσως δὲ οὐδεμία ἄλλη τοιαύτη εὐνοϊκὴ περίστασις θὰ παρουσιασθῇ ἡμῖν πιεζέται δὲ μάλιστα ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο καὶ ἐνθαρρύνῃ τοὺς κεφαλαιοῦχους.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀριθμήσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προκύψωσιν ἐκ μιᾶς τοιαύτης Τραπεζῆς; Ἀρκεῖ πιεζέω νὰ εἰπωμεν μόνον ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ γεωργοῦ ἢ ἐκ τῶν ἀσυνειδήτων τόκων προερχομένη εἶνε σήμερον κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς ἐκ τῆς ἀνομβρίας καὶ τῆς δυσμενείας τῆς ἀτμοσφαιρῆς προξενουμένης.

Δεύτερον πρᾶγμα εἶνε, ἐὰν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα πολιτικὰ ζητήματα τῆς νήσου ἀποτύχη ἡ Πρεσβεία, νὰ ζητήσῃ νὰ κατασθῇ ἡ Κύπρος ἐλεύθερος λιμὴν, ἐὰν μὴ διὰ πάντα τοὐλάχιστον διὰ τινὰ περίοδον χρόνων.

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ μεγάλως τὴν νήσον ἕνεκα τῆς γειννιάσε-

ως τῆς πρὸς τὴν Σερρίαν, Ἀνατολὴ καὶ Ἀφρὺπον, οὐκ ὀλίγας δὲ ἐμπορικὰς ὠφελείας θὰ προξενήσῃ καὶ τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἡ Κύπρος τότε θὰ καταστῇ κέντρον ἑμπορίου δι' ἀπάσας τὰς κύκλῳ τῆς χώρας, πρᾶγμα ὅπερ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ κινήσῃ ἀπ' ἀρχῆς.

Τρίτη προσπάθεια τῆς Πρεσβείας εἶνε, κατ' ἐμὲ, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν σύστασιν ἐν Κύπρῳ μιᾶς Σχολῆς παρεμμεροῦς πρὸς τὴν τῆς Βηρυτοῦ, ἐν ἣν διδάσκονται καὶ διάφοροι Εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι, ἢ καὶ πολυτεχνεῖον, ὅπερ καὶ ἀναγκαιότερον, ἵνα ἐν αὐτῷ μαθάνωσι τοὐλάχιστον οἱ ἄτεχνοι ὅλως κύπριοι διαφόρους τέχνας καὶ ἐπιδίδωνται εἰς αὐτὰς ὡς βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα.

Πόσα καλὰ θὰ προξενήσῃ ἡ σύστασις μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς ἐν Κύπρῳ ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ τις τὰ καλὰ τῆς ἐν Βηρυτῷ Σχολῆς, ἥτις τοὺς ἰθαγενεῖς Ἀραβας μετέβαλε, κατὰ τὸ φαινόμενον τοὐλάχιστον, εἰς Εὐρωπαίους. Ἀλλ' ἡ ἐν Κύπρῳ Σχολὴ δὲν θὰ ἔχῃ καὶ προσηλυτικὸν σκοπὸν, οὕτω δὲ θὰ συρρέωσιν ἐν αὐτῇ πανταχόθεν μαθηταὶ καὶ ἐλπίζομεν νὰ εὐδοκιμήσῃ λίαν.

Ἀλλὰ, «δὴ δὲ χρημάτων καὶ ἀνεν τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι» ἀκούω τῆς Πρεσβείας νὰ λέγῃ. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν τοιοῦτοι κεφαλαιοῦχοι ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες κατόπιν μιᾶς καλῆς ἐκ μέρους ἡμῶν καὶ δραστηρίου ἐνεργείας εὐκολώτατα δύναται νὰ ἀποφασίσωσι ταῦτα, ἢ δὲ Κυβέρνησις, οὐδὲν μέγρι τοῦδε πράξασα πρὸς συρροὴν ἀγγλικῶν κεφαλαίων ἐν Κύπρῳ, θὰ ὑποστηρίξῃ πιεζέομεν πᾶν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν διάδημά μας.

Λεημσῶ 8 Ἰουνίου 1888.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἦτο ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὸ πρῶτον μέρος τοῦ φύλλου μας, ὅτε ἐγνώσθη ἐνταῦθα ὅτι καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ φρονίμως ποιῶντες ἐξέλεξαν τοὺς πληρεξουσίου των, τοὺς κ. Ἀχμέτ-Παρουκτζιζάτὲν καὶ Καζάβ-Κατουρζάτὲν, οἵτινες θ' ἀποτελέσωσι μετὰ τῶν ἡμετέρων τὴν εἰς Λονδίνον μεταβησομένην Πρεσβείαν· οὕτω λοιπὸν τὰ πρόσωπα τῆς Πρεσβείας εἶνε ἑπτὰ.

Συγχαίρομεν τοῖς συμπατριώταις μας Ὀθωμανοῖς ὅτι ὑπερίσχυεν ἐπὶ τέλους ἡ ὀρθὴ ἰδέα καὶ ὅτι ἡ φιλοπατρία των ἐπνίξεν ἀντιξοὺς τινὰς καὶ δολερὰς εἰσηγήσεις.

Δὲν ἀπεβύλεν εἰπεῖν ὁ καιρὸς μας τὴν πρὸς τὰς βρογὰς διαθεσίν του. Καὶ ἐντὸς τῆς ἐδόδομάδος νεκρὰ πυκνὰ καὶ μαῦρα συνεσπαραύοντο καθ' ἐκάστην πρὸς τὰ Β. Α. μέρη τῆς νήσου καὶ βρονταὶ ἤκούοντο, ὥστε ἐὰν ἔμεινον εἰπεῖν δεινὰ τινὰ καὶ ἁλῶνια τὰ ὁποῖα δὲν κατεστράφησαν νὰ καταστραφῶσι τώρα.

Ἡ Κύπρος ὑπόκειται φαίνεται ὑπὸ ἀράν καθ' ἣν ἡ βροχὴ νὰ ᾔνῃ ἡ καταστροφὴ τῆς. Δὲν βρέχει καὶ καταστρέφεται· βρέχει καὶ πάλιν καταστρέφεται.

Ἐκ τῶν πολλῶν βρογῶν προέκυψε καὶ ἄλλο δυστύχημα. Αἱ ἄμπελοι δασυθεῖσαι πολὺ, ἐπαθον ὑπὸ στάκτης.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ ἢ ἐκκλῆσις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πόλεως μας λαχείου. Ἀφοῦ διωρίσθη κατὰ τὴν τάξιν ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξηλέγχθησαν οἱ ἀριθμοὶ τῶν σφαιριδίων, ἀφηρέθησαν οἱ ἀριθμοὶ οἱ μείναντες ἀπώλητοι, καὶ κατόπιν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κάλπης τρεῖς ἀριθμοί. Ὁ πρῶτος ἐξαχθεὶς ἦτο ὁ ἀρ. 229, ὁ β'. ὁ ἀρ. 68 καὶ ὁ γ'. ὁ ἀρ. 100. Ἐπειδὴ λοιπὸν 126 ἀριθμοὶ δὲν ἐξωδεύθησαν, ἡλαττώθησαν τὰ κέρδη κατὰ 25 τοῖς ο). Οὕτως ὁ ἀ. ἀριθμὸς (ἀνήκων εἰς τὸν κ. Σέργιον Χριστοδούλου συμπολίτην μας) ἐκέρδησε σελλινία 105 ἀντὶ 140. ὁ β', ἐκέρδησε σελλ. 75 ἀντὶ 100 καὶ ὁ γ', (ἀνήκων εἰς τὸν κ. Κωνστ. Ἡλιόδην σ. μ. πολίτην μας) ἐκέρδησε σελλ. 45 ἀντὶ 100. Ὁ κάτοχος τοῦ β'. ἀρ. (68) δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ἐγένετο κατόπιν πρακτικὸν ἐπὶ τοῦτο, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τῆς Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐλάβομεν φυλλάδιον ἐντυπον ἐπυγραφόμενον ἀπρὸς τὰς ἀγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Ὁρθόδοξος», δι' οὗ ἐγκυβεῖται οὕτως εἰπεῖν πρὸς αὐτὰς καὶ πρὸς πάντα ὀρθόδοξον ὁ Παναγ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος, ὡς μὴ φυλάττων τὸν Ὅρον τῆς ἐν Κων[σταντινῇ] Μεγάλῃς Τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1872 (καθ' ὃν Βούλγαροι, κη-

ρυγθέντες ὡς σχιματικοὶ οὐδεμίαν πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐκκλησιαστικὴν ἢ θρησκευτικὴν σχέσιν μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων οὐδ' οἱ ἱερεῖς των πρέπει νὰ συλληγουργῶσι μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ὡς ἐπιτρέπων αὐτοῖς νὰ λειτουργῶσιν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ὀρθοδόξων, συλλειτουργῶν καὶ αὐτὲς μετ' αὐτῶν καὶ ἐγγράφους ἀδείας πρὸς λειτουργίαν παραχωρῶν αὐτοῖς. Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας αἱ καταγγελίαι καὶ, ἐὰν ἀληθεύωσι, ποῖα μέτρα θὰ ληφθῶσιν ἐκ μέρους τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐν τούτοις ἐὰν ὁ Ὅρος ἐκεῖνος τῆς Συνόδου ἦτο ἄτοπος καὶ κατήχησε σήμερον ἀναγκαῖον νὰ ἀρθῇ, πρέπει πρῶτον ν' ἀρθῇ οὗτος διὰ Συνόδου πάλιν καὶ ὅχι νὰ κηρύττεται τις μονομερῶς κατ' αὐτοῦ, ἀφ' ἡρῶν πρᾶξιν ὅπως δὴ ποτε ἀπαφασισθεῖσαν καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ πλήρους Συνόδου.

Αἱ διὰ τὴν Πρεσβείαν συνεισφοραί.

Διὰ τῶν κ. κ. Γ. Κακαθούρη καὶ Δημ. Κατσηπαύλου.

Ἡ Ἐκκλ. Ἐρήμης λίρ. 3
» Ἀγ. Ἀθανασ. » 2
» Μεσαγειτονιάς » 4

(Διὰ τοῦ κ. Δημητ. Κατσηπαύλου.)

Ἡ Ἐκκλ. Βουνιζοῦ
» Ἡρόδοτος » λίρ. 10

(Διὰ τοῦ κ. Ε. Κίτσο.)

Ἡ Ἐκκλ. Ἀπεσιᾶς λίρ. 5
» Ἀψιδῶς » 2

Γεράσας » 3
Φασούλλας » 2

(Διὰ τῶν κ. Χατζηκυριάκου Χατζηγιάννου καὶ Γ. Μ. Γεωργιάδου.)

Ἐξ 11 χωρίων λίρ. 20] 18
(Διὰ τοῦ κ. Χρηστοῦ Δεκατῆ.)

Ἀγ. Μάμας » 5
τὸ Λιμνάτι » 4
Καπηλεῖον » 2
Κορφὴ » 1

63. 18.

καὶ αἱ εἰσπραχθ. λίρ. 110. 8.

σύνολον λίρ. 174. 6.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐν Κυθραῖα ἀξιοτ. συνδρομηταὶ μας νὰ ἐμβάσωσι τῷ αὐτόθι κ. Γ. Μιχαηλίδῃ διδασκάλῳ Ἀγ. Ἀνδρονίκου τὰς πρὸ πολλοῦ καθυστερουμένας συνδρομὰς των.

Ἄξιος θαυμασμοῦ τυγχάνει ὁ ἀμπελογεωργὸς μας διὰ τὴν ἐξοχὸν

εως περινοίαν του και την πλήρη της πράξεώς του συναίσθησιν, μεθ' ης έσπευσε να μάς καθησυχάσῃ, ότι αι κα- τὰ των άμπελουργών και γεωργών ύ- βρεις μας, περιών τοσοούτον σο- βαρώς μάς κατήγγελλεν εις το δολόσιον, περιετρέφοντο εις τας λέ- ξεις «κακοκέφαλοι και άνόητοι». Η- μείς όμως, αδιόρθωτοιώς βλέπετε προς μεγάλην λύπην του γνωστού και ά- γώστου άμπελογεωργού μας, δεν θα παύσωμεν από τόνά ψάλλωμεν πα- ρούσια εις τούς φίλους γεωργούς και άμπελουργούς μας, όσάκις ούτοι δεν πείθονται εις ώφελίμους αυτούς συμ- βουλάς, και τότε ό άμπελογεωρ- γός μας έάν μόνως άτομον γράφῃ, άς προσπαθήσῃ να εξαίρεθῇ, έάν δε ως έλέω Θεού, αντιπρόσωπος των άλ- λων, τότε δικαιούται να δεχθῇ όλον τό βάρος.

Επειδή πανταχόθεν απευθύνονται ήμιν έ- ρωτήσεις περί του «Διαβόλου» απαντώμεν ότι τό φύλλον τούτο δεν έννοεί να τό εξακολου- θήσῃ ό συντάκτης του, διότι δεν εύρεν άρ- κούσαν προς κάλυψιν των έξόδων και των κό- πων του ύποστηρίξιν. Καί έάν συνεμορφώτο οι προς ους έστάλη ό πρώτος αριθμός με τας παρακλήσεις του συντάκτου, να επιστρέψωσιν αυτόν όσοι δεν επεθύμουν να ώσι συνδρομη- ται, δεν θα έξεδίδετο από του 6' αριθμού πύην, τίς δύναται να τό πιστεύσῃ; ενώ ουδε- μίαν θάπλην τεχυδρομικήν θα έκαμνον έκεί- νοι, διότι ήρκει να έπιγράφουν επί του φύλ- λου «επιστρέφεται» και να τό άρήςουν εις τό τεχυδρομείον, έξηκολούθουν δεχόμενοι τό φύλλον μέχρι του 6' αριθμού, ό δέ συντάκτης έξαπάντα τεχυδρομικά τυπωτικά κλ. χωρίς να θέλωσι να ήνε συνδρομηταί και άδιαφορον τού- τω έάν ύρίστατο θάπλην άδίκως ό συντά- κτης. Άλλαι πόλεις και άλλα μέρη είνε ί- κανά να έκτιμήσωσι τιαυτά φύλλα και να έπαρρύνωσι διά της ύποστηρίξεώς των τιαυ- τας ίκανότητας. Ταυτα προς γνώσιν των ένδι- αφερομένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Η διαχειριστική Έπιτροπή του θρό- νου Κιτιέων του διαμερίσματος Λε- μησού θέτει εις πλειοδοσίαν την έννοι- κίαν των κτημάτων της μονής Σφα- λαγγιωτίσσης διά πέντε συνεχῇ έτη άρχόμενα από της 1ης Σεπτεμβρί- ου 1888. Πλειοδοτήσῃ γίνονται δεκ- ται έν τῇ Μητροπόλει παρά της Α. Πανσιότητος του Έξάρχου.

Η παράδοσις γενήσεται την 19[1 Ιουλίου 1888 Κυριακήν έν τῇ Μη- τροπόλει Λεμησού ώραν 3 μ. μ.

Πρός περισσοτέρας πληροφορίας ό βουλόμενος άπαταθήτω εις την Α. Πα- νοσιότητα τόν άγιον Έξάρχον έν τῇ Μητροπόλει.

Έκ της Έπιτροπής.

Λεμησός 8[20 Ιουνίου 1888.

Απωλέσθη γραμμάτιον χρέωσικόν έκδοθέν εις διαταγήν μου υπό της ό- φειλέτιδος κ. Χατζηκυριακούς Λοΐζου

έκ Κοιλανίου, έκ λιρών άγγλ. 12 και σέλλινιών πέτε, συνοπογεγραμμένων ως μαρτυρων τών κ. Γερολέμου Πα- παρχαντζ. Αριστείδου Ιωάννου και Νι- κολάου Σουπελιδη έκ Κοιλανίου και λήγον την 7 Φεβρ. του έτους 1889. Ό εύρων τούτο παρακαλείται να μου τό φέρῃ και θέλει άμειρωθῇ, άλλώς τε ούδέν θα ώφελήθῃ έκ του γραμματίου εκείνου διότι έλήφθησαν όλα τά κα- τάλληλα μέτρα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Κύριε συντάκτη της «Σαλπιγγος»
Παρακαλούμεν θερμώς να δημοσι- εύσῃτε εις τό φύλλον σας προς γνώ- σιν της τε Έπιτροπής της ύβουούσης τὰ του θρόνου της έπαρχίας μας και του ένδιαφερομένου δημοσίου, ότι κτή- ματα της Μονής του χωρίου μας Σφα- λαγγιωτίσσης, τὰ όποια ως τιαυτά τὰ μαρτυρεῖ δολόκληρον τό χωρίον, και άπόδειξις τούτου είνε ότι ούδεις μέχρι σήμεραν ήθελήτε να τὰ προσκτήσῃται, προσπαθούν άλλοι σήμεραν να τὰ άγο- ράσωσι παρά της Κυβερνήσεως ως δῆθεν άδέσποτα (χαλίτικα). Έάν ή έ- πιτροπή δεν θέλῃ να έξασκήτῃ τό καθήκον της επί των κτημάτων τού- των του μοναστηρίου, τότε και ήμεις έ- χομεν άνάγκην κτημάτων και ήμεις δυνάμεθα να τὰ άγοράσωμεν.

(Έπονται δύο ύπογραφαί.)

Έκ Σφαλαγγιωτίσσης 7 Ιουν. 88.

Κύριε συντάκτη.

Καταχωρίσατε εις την έρίτιμον. έφημερίδα σας προς γνώσιν πολλών ότι πιστώσεις εις ύπαλληλους κυβερνήσεως μη έχοντας κτήμα- τα δεν πρέπει να γίνωνται, διότι και έάν έ- νάξῃ τις κατόπιν τιαυτών τινα και ένδεθῇ απόρρασις, και ζητήσῃ την όλίγον κατ' όλίγον πληρωμήν του από του μηνιαίου μισθοῦ του, οι άρχοντές μας απαντώσιν ότι «δεν είνε τιοι- ούτος νόμος και κτήμα μόνον ή περιουσία έάν έχῃ ό ύπάλληλος δύναται τις να κάμῃ κα- τάσχῃ και όχι επί του μισθοῦ του», ως έ- παθον έγώ. Καί όμως προς πληρωμήν φέρων κατασχεται και αὐτή ή τροφή των δυστυχών κυρίων, των οποίων τό αἶμα τρέφει και πα- χαίνει μυρμηκίαν ύπαλληλίων, ξοάνων, αὐθα- δών και βαρβάρων προς τούς τροφείς των.

Ασμησώ

X. T.

—ο—

Έκ Βαρσιών.—Μετά πλείστης όσης έπι- τυχίας ένεργούνται και ένταυθα οι εισπραξεις των συνδρομών προς άποστολήν της Πρεσβείας. Έκτου χωρίου Λιμνών και Αγ. Σεργίου εισε- πράχθησαν περί τας 13 λίρας. Ό κ. Ε. Λοΐ- ζου μετ' άκαμάτου ζήλου και μεγίστης προ- θυμίας, περιερέρετο από οικίας εισοίκιαν νο- θετών και ένθαρρύνων τούς χωρικούς, οτινες προθύμως έξεκέλευον τό βαλάντιόν των. Συνέδρα- μον δε και όχι όλίγαι γυναίκες. Όπωροπόλης τις μη έχων άλλο τι να προσφέρῃ προσέφερε τα όπωρικά του. Έλπίζομεν τό παράδειγμα των χωρίων τούτων να μιμηθώσι και άλλα. Όχι όλίγον συνετέλεσαν εις τούτο και οι προ- εστώτες των χωρίων τούτων Ιωάννης Χ' Γε- ωργίου και Χ. Μένικος Χ' Παντελή έκ Λι- μνών και Γεώργιος Α' Σάντης, Φλουρέντζος Χ' Γεωργίου και Χρησ τοφής Χ' Νικόλα εξ Αγ.

Σεργίου. Καί τό χωρίον Έγκωμη προσέφερε διά του κ. Ε. Λοΐζου καταβάλλοντος αὐτάς ά- ποκά, λίρας τρεις. Έλπίζομεν λοιπόν τό ά- ναγκαιόν ποσόν να σχηματισθῇ ταχέως.

II.

—ο—

Έκ Λευκωσίας.—Η Έπιτροπή της Έκκλησίας Φανερωμένης προσέβη εις πρά- ξιν δυσχερεστήσαν ούκ όλίγον τούς Ένορίτας. Αριστερός ψάκτης ήτο τίμιός τις πτωχός Έ- νερίτης, οικογενειάρχης, άγαπώμενος ύπ' ό- λης της πέλειος και ούχι μόνον της Ένορίας, έλάμβανε δι' έτήσιον μισθόν 15 λιρών μόνον. Τούτον ή Έπιτροπή έπαυσε και έφερε ξένον τινα Κερκασίτην με μισθόν 30 λιρών. Ότι ή πράξις αὐτή δεν έπεδοκιμάσθη νοητέον και έκ τούτου ότι και έκ της Έπιτροπής εν μέλος ό κ. Κ. Δικνέλλος ως έμάθομεν, δεν ένέκρινε την πράξιν.

Σ.

—ο—

Έκ Λιμνών.—Αδύνατον να πε- ριγράψῃ τις πιστώς τας ζημίας και καταστρο- φάς τας όποιās έπαθον οι χωρικοί από τας βροχάς της δευτέρας δεκαπενθημερίας του μήνατος Μαΐου. Εις τό χωρίον Στίλλους ένῷ κατεγίνοντο άνδρες και γυναίκες να στήσωσι τά δεμάτια ραγδασιότη επί 3 ώρας βροχή, υπερεχειλάσασα τούς χειμάρρους, κατεπόντι- τε και τούτους και δεμάτια. Οι άνθρωποι και αι γυναίκες έπίστρεφον κατόπιν αὐτό τούτο καταδορβωμένοι. Έπαθον οι χωρικοί έρέτος κατά την Κυριακήν παροιμίαν «άφήκαμεν τά θέρη μας και ξεκαναουρίζομεν». Αρῇ- καν τά άλωνίσματα οι άνθρωποι και έπεδέθη- σα, εις την βαμβακοφυτείαν, άφ' ης έλπίζουν πλείονα. Είθε να μη πάθωσι και διά τά βαμ- βάκια αι έλπίδες των ως έπαθον διά τά γε- νήματα.

Α.

—ο—

Έκ Κατοκοπιάς.—Μετά μεγά- λης προθυμίας ύπεδέχθη ή τε κωμόπολις Μόρ- φου και πλείστα άλλα χωρία τούς εισπράττον- τας τας συνεισφοράς, συνδραμόντα τό κατά δύ- ναμιν ύπέρ του έπιδικωμένου σκοπού. Δεν δύ- ναμαι όμως να μη κάμω μνείαν μετά λύπης μου και της μεγάλης ως προς τούτο άδιαφο- ρίας των κατοίκων του χωρίου Αστρομερίτου. Ητο Κυριακή ότε αφίχθησαν έκείσε και οι μὲν λαϊκοί είνεργοντο, τινές δε ιερείς έχαρτό- παιζον. Ερωτηθέντες ούτοι, αφού έτελείωσαν ό παιγνίδι, διότι κατά την διάρκειαν τούτου ότε είδον άν εισήλθον ξένοι εις τό καφετεϊόν, είπον ότι «δεν ξεύρωμεν άν θα δώσουν οι χω- ριανοί μας τίποτε».....

Σημειώσατε όμως κύριε συντάκτη ότι τό χωρίον τούτο καθυστερεῖ παντός άλλου έν Κύπρῳ κατά αἰώνας. Υπάρχει παρά τοίς κα- τοίκιοις του έλεεινότης μεγάλη εις πλείστα, τά όποια προς τό παρὸν παραλείπω ὡς διαρθη- θώσι.

Είς μόνος έφάνη αγόμενος υπό ευγενών αι- σθημάτων και φιλοπατρίας ό κ. Εὐθύμιος, όστις και προσεπάθησε μετά των συλλεκτών των συνεισφορών, άλλ' ούδέν κατορθώθη.

Οι ιερείς ένταυθα έθέσπισαν νέους έκκλη- σιαστ. νόμους. Έγκωρίον των αποθανόντα έ- θαψαν έντός της Έκκλησίας. Τούτο νομίζω έμποδίζεται υπό των έκκλησιαστικῶν νόμων, άλλ' έγνώσῃ τῇ Έκκλησιαστικῇ άρχῇ.

—ο—

Έκ Μόρφου.—Σοι γράφω και έκ Μόρ- φου εις την έφθασα μετά κατάκοπον περιουδεί- αν. Έπεσκέσθη ένταυθα τά σχολεία και μετά ζήλου έζητήσα άρκετὰς πληροφορίας άς με- ταδίδω ήμιν προς δημοσίευσιν. Την άγάπην και τόν έπαινον έπέσυρεν ό πολλών έπαινων ά- ξιος διδάσκαλος κ. Ι. Κυριακίδης διά του ζή- λου έπιμελείας και κόπου δι' καταβάλλει έ- φέτος ύπέρ της προόδου των μαθητών του. Εκτός των δύο τάξεων του ελληνικού άς πρό-

τερον έδίδασκε, άνεδέχθη πρό 2 μηνών και τας λοιπὰς του αλληλοδιδασκικού τάξεις, έριθ- μούσας 65 μαθητάς, του αλληλοδιδάκτου παραιτηθέντος. Καί τοσούτων όντων των μα- θητών ήδυνήθη όχι μόνον καλά γράμματα να διδάξῃ άλλὰ και με χρηστά ήθη να περιβάλῃ τούτους. Τον συγχάρω δημοσίᾳ διά την ίκα- νότητά του.

Δυστυχώς δεν δύναμαι κ. συντάκτη να είπω τό ίδιον και διά τό Παρθεναγωγείον της κω- μούλειος ταύτης. Είτε διότι οι δόντες μοι πληροφορίας ήσαν προκατελημμένοι κατά της Παρθεναγωγού, είτε την αλήθειαν μοι είπον, όπερ και φοβούμαι ως όρθότερον, ούδέν κατορ- θούται. Πολλοί έχουν, λέγουν, ισχυρούς λό- γους χάριν των οποίων δεν θα πέμπωσι πλέ- ον τά τέκνα των. Πιστεύω ότι, ως ένόησα, ή κ. Παρθεναγωγός, εύσυνειδήτως προοιμένη, προ- νεί να παραιτηθῇ. Πλείονα και θετικώτερα προσεχώς.

M.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Και ιδιαιτέρας έκ Κων) πόλεως ει- δήσεις (γράφει ό «Τηλέγραφος» Α- λεξανδρείας έραρισθείς αὐτά έκ της «Ακροπόλεως» φοβερά συμπλοκή έγένετο προχθές έν Κων) πόλει παρά τά ανάκτορα του Γιλ- διζ μετά των στρατιωτών, ως φαίνε- ται, Αλβανών και Κιρκασίων. Η σύγκρουσις έπῆλθε κατά πάσαν πιθανότητα έκ της από πολλού έ- πικρατούσης έριδος και αντιπα- θείας μεταξύ των δύο τούτων φι- λών, ών έκαστέρα διεκδικεί την πρόσ τόν Σουλτάνον εύνοιαν. Εις την σύγκρουσιν έσπευσαν άλλοι στρατιώται, γενομένην οὕτω λυσ- σωδεστέρα, έφανεύθησαν δε και έπληρώθησαν κατ' άλλους περί τούς 150, και κατ' άλλους περί τούς 200.

Εις τας έφημερίδας της Κων) πόλεως αὐστηρότητα άπηγορεύθη υπό της λογοκρισίας να κάμωσιν οιοδῆποτε λόγον περί του γεγο- νότος, τό όποιοι ενέβαλεν εις τρώ- μον τούς έν τοίς τουρκικαίς άνα- κτόροις.

Η θέρη της στρατιωτικής πα- ρασκευής κατέλαβε και την Αγ- ρίαν. Τό κοινοβούλιον έψήφισε πίστωσιν έκ 2,600,000 λιρών προς συμπλήρωσιν της όχρωδσεως των λιμένων και άλλων επιθαλασ- σίων σταθμών.

Η έμφάνισις της Μυκάλης της Έλλην. άτμοπλ. Εταιρίας έν Α- λεξανδρεία διήγειρε τόν ένθουσι- ασμόν της εκεί ελληνικής παροι- κίας, εις 900 περίπου λίρ. άνελ- θούσης της πρώτης έκ ναύλων έ- πιδατών και έμπορευμάτων εισ- πράξεως. Τῇ προτεραία του έκεί- θεν απόπλου της λαμπρόν έδόθη επί του άτμοπλοίου γεῦμα εις δ- παρεκάθησαν μεταξύ των έγκρι- τωτέρων εκεί όμογενών οι κ. κ. Α- βέρωφ, Αρτωκιάδης, Γούσιος, Συ- ναδινός και λοιποί. Τό από Αλε- ξανδρείας εις Σύρον διάστημα δι- ήνησεν ή «Μυκάλη» έν διαστή- ματι 26 ώρων.

Κατά νεώτερας τηλεγραφικὰς ειδήσεις ό αυτοκράτωρ της Γερ- μανίας άπέθανε. Δεν ίσχυσε πλέ- ον ή ιατρική έπιστήμη των έπι-

φανεστέρων ιατρῶν τῆς ὑψηλίου γὰ κρατῆσι πλείονος εἰς τὴν ζωὴν τὸν πολὺτιμον πελάγη των, τὸ εἶδωλον τῆς Γερμανίας, τὸν διάδοχον τοῦ ὑποστηρικτοῦ τῆς εἰρήνης, τὸν λαοφιλεῖ Φρειδερίκον, τὸν ὁποῖον δις τῆς ἡμέρας ἐτρέχε διὰ τὰ βλέπη ὁ λαὸς του εἰς τὸ ιστορικὸν παράθερόν του γὰ τὸν ζητωκραυγάζει καὶ τότε ὡς ἀπερχεται εὐχαριστημένος, ἄλλως, ὁ σάκις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ, ἀπεχώρει οὗτος κατηγρῆς καὶ λυπημένος. Εἶπε τῇ ἀληθείᾳ ἄξιον παρατηρήσεως ἡ τοσαύτη τῶν Γερμανῶν ἀγάπη πρὸς τὸν Αὐτοκράτορά των, ἥς ὅμως δικαίως ἀπέλαυνεν ὁ ἀτρόμητος οὗτος καὶ γενναῖος ἐν μάχαις καὶ πολέμοις βασιλεὺς. Τῶν ἀνδραγαγημάτων καὶ τῆς γενναιότητός του κατὰ τὴν γαλλογερμανικὴν πόλεμον καὶ ἄλλας περιστάσεις, γίνεται μνεία πάντοτε μετὰ θαυμασμοῦ. Στρατηγὸς τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ αἰχμαλωτισθέντος τότε τὸν Ναπολέοντα Γ'. ἦτο ὁ πρὶν ἀποθανὼν Φρειδερίκος. Ὁ Ναπολεὼν τότε νομίσας ὅτι ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροῦ ἐκείνου ἐχθρικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τοῦ καταθραύσαντος τὴν στρατιάν του ἦτο ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἔγραψεν ἐπὶ τιμαχίου χάρτου καὶ ἐστεῖλε πρὸς τὸ ἐπιτελεῖον ὅπερ μακρόθεν ἐβλεπε, τὰ ἑξῆς: «Μεγαλειότατε. Μὴ τυχὼν τῷ θανάτῳ ὃν ἐπόθουν, παραδίδω τὸ ἔξοφός μου εἰς χεῖράς σου, Ὁ καλὸς ἀδελφὸς Ναπολέον.» Ὁ κομιστὴς φέρει τὸν χάρτην μετὰ τοῦ ἔξοφου καὶ τὰ δίδει εἰς τινὰ ὑπασπιστήν, οὗτος δὲ εἰς τὸν διάδοχον Φρειδερίκον. Τὸ πρόσωπον τοῦ Φρειδερίκου ἀναγινώσ-

κοτος τὸ περιεχόμενον τοῦ χάρτου διέλαμψεν ἐκ χαρᾶς. «Ἄλλο δὲν εἶνε ἐδῶ ὁ αὐτοκράτωρ—ἀπὴν τῆς πρὸς τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς—εἶνε ἐκεῖ.» καὶ διέταξε καὶ συνάδενυσαν μέχρι τοῦ πατρὸς του μεταξὺ ἁλλῆς στρατιᾶς ἐν ἁλλῇ θέσει ἐνισχυομένου, τὸν ἀπεσταλμένον, φέροντα τὸ χάρτιον καὶ τὸ ἔξοφον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ εἰς ἀπάντησιν ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «Μεγαλειότατε, τὸ ἔξοφόν τοῦ θανάτου, ὅμως δέον νὰ παρουσιασθῇτε. Ὁ καλὸς ἀδελφὸς Γουλιέλμος.» Ὁ Ναπολεὼν τότε παρουσιάσθη καὶ κατόπιν μερικῶν φιλοφρονήσεων καὶ τιμῶν ἐξηγήσεων μετὰ τοῦ Βίσμαρκ ὑπὸ τινι καλῷ λόγῳ, ἐπέμψθη οὗτος εἰς τὸ Βιλλιμσχόε.

Σὺν τῷ θανάτῳ τοῦ Φρειδερίκου κοινῶς πιστεύεται ὅτι μεγάλοι πολιτικαὶ ἀλλοιώσεις θὰ λάβωσι χώραν. Ἐνόςω ἔξῃ, ὁ ταδὸς τοῦ πατρὸς του, προσέτι δὲ πάσχων ὑπὸ νοσήματος, ὅπερ οὐδεμίαν ἐπέτρεπεν αὐτῷ κίνησιν ἡττητῆς, προσεπάθη πάντοτε ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς εἰρήνης. Νῦν ὅμως διαδέχεται τούτον ὁ ἐνθερμὸς θιασώτης καὶ μαθητὴς τοῦ σιδηροῦ καγκελλαρίου Γουλιέλμου, ἡμενημένος τὴν ἐκείνου πολιτικὴν, οὕτω δὲ, ἀληθῆς βασιλεὺς τῆς Γερμανίας καθίσταται πλέον ὁ τρομερὸς Βίσμαρκ.

Καὶ δὲν εἶνε μικρὸ ἡ δύσις τῆς πανουργίας ἣν κέκτηται ὁ νέος οὗτος θεμιστοκλῆς ὥστε νὰ φοβώμεθα ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παρακάμψῃ πάντα σκόπελον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν πάνοπλον Εὐρώπην, ἀλλὰ μέχρι τοιοῦτου σημείου ἐφθασαν τὰ πράγματα σήμερον ὥστε πᾶς τις δειλιά

καὶ ἀποθαρρύνεται πρὸ τούτων ἐστω καὶ Βίσμαρκ ἐὰν ᾔνῃ, δταν οὗτος θῇ ἐντολὴν ἢ δὲν δεῖται νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ ἐνός, νὰ ἀδιαφορήσῃ περὶ ἁλλοῦ, καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἁπλῶς.

Τὰ μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν τραχύνονται ἀκαταπαύστως, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπέθανεν ἀφίς τὸ ὄχληρόν καὶ δυνάμενον κακὰς νὰ φέρῃ συνεπειὰς διάταξιν, καθ' ὃ οὐδὲς Γερμανὸς δύναται νὰ διέλθῃ τὰ γαλλικὰ σύνορα ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ διαβατήριόν του ἐπιθεωρημένον ὑπὸ τῆς γερμανικῆς πρεσβείας, πρᾶγμα ἀρκετὰ δύσκολον διότι ἡ ἐπιθεώρησις τοιούτων διαβατηρίων μόλις κατορθοῦνται ἐντός 10 καὶ 15 ἡμερῶν.

Τὰ γερμανοφροσυνικά ἐπίσης ἀγρέθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς λίαν ἀνώμαλον θέσιν. Αἱ μεγαλειότητες τῶν ἀντεγελήσεων μετὰ τοῦ ἐπισήμου τύπου ἀιφοτέρων τῶν κρατῶν τούτων, καὶ τὰ μεγαλειότητα τεκμήρια τῆς διαστάσεως τούτων ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Τὰ δὲ αὐτοφροσυνικά στρατιωτικὰ ἵστανται ἀπέναντι ἁλλήλων, βλοσυρὰ βλέμματα ἀνταλλάσσοντα. Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς, 12 εκατομύρια φράγκων δαπανῶνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ τοὺς διαφοροὺς στρατοὺς, οἵτινες ἵστανται πάνοπλοι διὰ τὰ διατηρῶσι τὴν Εἰρήνην. Ὡς νὰ ἦτο αὕτη τὸ τρομερώτερον τοῦ κόσμου θηρίον καὶ ἡπεῖλει πανολεθρίαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἀδάμ.

Ἐν τούτοις θὰ ᾔνῃ μέγα θαῦμα ἂν τὸ ἔτος τοῦτο παρέλθῃ ἀνεπτόλεμον, καὶ θὰ ᾔνῃ τὸ μέριστον τῶν διπλωματικῶν ἀνδραγαθημάτων

τοῦ Βίσμαρκ ἐὰν κατορθώσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλλίαν εἰς τὴν ἀρχίαν τεταραγμένην πέρας αὐτοῦ φροῦν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί α. ποιότητος γρ.	170—178
κρασί δεύτερα	160—165
κόκκινα	120—140
ξυνισμένα	60—80
ῥακή σούρα 19 βελ. ἡ ἐκ. πρ.	42—43
Χαροῦπι εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρ.	
(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλοῦνται κακπέλλα ψάθινα ἀντὶ ἐνὸς σελινίου ἑκάστον.

Ἦρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις θειαφίου πρὸς θεῖα φώμα τῶν ἀμπελιῶν. Ὁ κ. Α. Γαλανίδης ὅστις κέκτηται καλλιστής ποιότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ καταλλήλου μηχανήματος, παρέχει μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴδυναμένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἤδη. Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν τῶν χωρικῶν ἐστελεν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι, ὁπόθεν δύνανται τὰ γειτνιάζοντά χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἐκείκ. Χρηστοφῆ Δεκατρή. Σπεύσατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

[Χάριν τῶν ποιούντων χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν, ἀναγράφωμεν ἐκ τινος «Ἐγγειριδίου περὶ λουτρῶν» τοῦ κ. Θ. Πολυζωίδου, τοὺς κανόνας, οὓς δέον ν' ἀκολουθῇ πᾶς τις ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν λουτρῶν.]

Ὁ μέλλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν διὰ θεραπευτικὸν σκοπὸν, ἀς μὴ ἀμελήσῃ νὰ ζητήσῃ περὶ τούτου καὶ τὴν ἱατρικὴν συμβουλὴν, διότι ὑπάρχουσιν ἀσθενεῖαι εἰς τὰς ὁποίας δύναται τις νὰ ᾔνῃ προδιαθεμιένος ὡς ἐκ τῆς κράσεως αὐτοῦ καὶ τὰς ὁποίας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μικραὶ μόνον ἀφορμαὶ δύνανται νὰ προκλήσωσι.

Ὁ προσβαλλόμενος ὑπὸ τινος ἀσθενείας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον αἰσθάνεται τὴν προσβολὴν διὰ κακοθεσίας, διὰ πόνου, διὰ κεφαλαλγίας κλ. καὶ οὕτω λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις. Ἀλλὰ ἡ ἱατρικὴ διδάσκει ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν πάντοτε νὰ γνωρίσῃ τις ἀρχὴν εἰσβολῆς ἀσθενείας, διότι ὑπάρχουσι συμπτώματα ἀσθενείων πολὺ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλας καὶ ἐφημέρους ἀσθενείας καὶ τὰ ὁποῖα μόνον ὁ ἰατρός δύναται νὰ γνωρίσῃ καὶ οὗτος μάλιστα μετὰ λεπτομερῆ εξέτασιν. Τοιαῦτα π. χ. εἶνε καρδιακά τινὰ νοσήματα, ἐγκεφαλικά καὶ πρὸ πάντων πνευμονικά, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦσι πυρετοί, (συμπτωματικοί), οἵτινες ἔχουσι μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἀπλοὺς καὶ συνηθεῖς πυρετούς. Οἱ πυρετοὶ οὗτων πνευμονικῶν νοσημάτων μετ' ὀλίγον παρέρχονται, ἀλλ' ἐπανέρχονται ἄλλοτε ἰσχυρότεροι. Οἱ δὲ

ἀσθενεῖς τότε νομίζουσιν ὅτι ἰάθησαν ἐντελῶς καὶ ὅτι δὲν ὑπελείφθη αὐτοῖς, παρὰ μόνον ἐξασθενήσις τις καὶ ἀτονία, τὴν ὅποιαν διὰ τῶν θαλασσίων λουτρῶν, σπεύδουσιν ἀνευ τῆς συμβουλῆς ἱατροῦ νὰ ἐπανορθώσωσι. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς τοιαύτης χρήσεως τῶν λουτρῶν, μετ' οὐ πολὺ, κατὰ τὰ πρῶτα μάλιστα τοῦ φθινοπώρου φύγῃ, αἰσθάνονται ἐπαισθητότερον καὶ τότε ἐνθουσιάζονται τὸν ἱατρὸν. Δυστυχῶς πολλαὶ ὁμοίαι περιστάσεις ὑπάρχουσι, καθ' ἃς προδιατίθεται τις εἰς μεγάλας ἀσθενείας· αὕτη δὲ μόνον ἀρκεῖ ἐν αὐτῇ ὡς παραδειγμα.

Πρῶτον λοιπὸν ἀς φρονίσῃ πᾶς ὅστις μέλλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἱατρικὴν συμβουλὴν, καὶ δεύτερον, ἀς ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἑξῆς κανόνας, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ θεωρῇ ἀπαραιτήτους εἰς τὸ νὰ προλάβῃ πᾶν δυσάρεστον, ὅπερ ἄλλως ἐνδέχεται νὰ συμβῇ.

Κανόνες πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν καὶ αἰτιολογία ἐκάστου αὐτῶν

Αἶμα. Ὁ στόμαχος νὰ ᾔνῃ κενός· διότι ἄλλως, ἐπειδὴ κατὰ τὴν πέψιν ἡ κυκλοφορία γίνεται ζωηρότερη καὶ ἡ καρδία ἀφθονεῖ αἷματος, δύναται εὐκόλως νὰ προκληθῇ διαταραχὰς τῆς πέψεως, συμφορήσεις καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ εἰς τὴν καρδίαν καὶ νὰ ἐπέλθῃ οὕτως ἀποτέλεσμα λίαν δυσάρεστον. Ἡ διάφρηξις αἱμοφόρου ἀγγείου κατὰ τὰς τοιαύτας συμφορήσεις δὲν εἶνε σπα-

νία, ὅταν μάλιστα ὑπάρχῃ καὶ προδιαθεσις εἰς τούτο.

Βῆς. Ἰδρὼς νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ σώματος· διότι εὐκόλως ἐπέρχεται ψύξις. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ ἰδρὼς, ἀπαιτεῖται προσφύλαξις ἀπὸ τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος, καὶ καλὴ ἀπόμαξις τοῦ ὑπάρχοντος ἰδρώτος διὰ μαλακῆς ὀθένης. Ἄν τὸ σῶμα ᾔνῃ θερμὸν, τούτῳ εἶνε μᾶλλον ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον· διότι εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ἐπέρχεται μετὰ τὸ λουτρὸν ἡ ἀντίδρασις· οὕτως ἔχων τις δύναται νὰ ἐμβαπτισθῇ.

Γὰς. Νὰ ἐμβαπτίζηται ἡ κεφαλὴ πρώτη καὶ ὁμοῦ τὸ λοιπὸν σῶμα διὰ μίαν. Οὕτω δύναται νὰ προληφθῇ ἡ συμφορὴς τοῦ αἵματος εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δυσάρεστα. Διότι, ἰδοὺ τί συμβαίνει, ἂν δὲν τηρηθῇ ὁ κανὼν οὗτος.

Ἡ ψυχρότης τοῦ ὕδατος ἀπωθεῖ τὸ αἷμα ἐκ τῆς περιφέρειας πρὸς τὸ κέντρον πλημμυροῦσι λοιπὸν αἵματος τὰ ἐσωτερικὰ ὅργανα· ἡ καρδία τότε, στενωχουμένη ὑπὸ τῆς πληθώρας, ἀναγκάζεται νὰ ἐνεργήσῃ ἰσχυρότερον κατ' αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ τὸ σῶμα εὐρίσκεται ἐντός τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, μεγάλως δυσκολεῖται ἡ καρδία νὰ ἰσχύσῃ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ σώματος ἐπιδράσεως καὶ ν' ἀπωθήσῃ πρὸς τὴν περιφέρειαν τὸ αἷμα (καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ βλάβη τῶν ψυχρῶν λουτρῶν εἰς τὰ καρδιακά νοσήματα κλ.). Τὸ αἷμα τότε εὐρίσκει τὴν κεφαλὴν ἐλευθέραν, μὴ προσβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ἐπειδὴ δὲν ἀπαντᾷ ἐκεῖ ἀντίστασιν τινὰ, συρρεῖ καὶ πλημμυρεῖ τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς (ἐντεῦθεν αἱ κεφαλαλγίαι, αἱ

ἐγκεφαλικά ἀποπληξίαι κλ.). Ὅταν ὅμως ἔσῃ καὶ διὰ μίαν ψύχεται ἅπασις ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, τότε ἡ καρδία ἔχει ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ψύχους, χωρὶς νὰ βλάπτηται τὸ σῶμα ὅργανον. Μετὰ δὲ τὸ λουτρὸν, αἰρομένης ταύτης, τακτοποιεῖται ἀμέσως ἡ κυκλοφορία κατὰ τὴν ἀντίδρασιν, περὶ ἧς ἄλλοτε γίνεται λόγος.

Νῆξις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λουτροῦ, ἐννοεῖται ἥδη ὅτι ἡ κίνησις τοῦ λευκομένου ἀποβαίνει λίαν ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία. Ἡ δὲ νῆξις εἶνε μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ γείνωσι πάντες εἶδους κινήσεις ἐπ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος. Οἱ μὲν πάντες σκεδὸν γυμνάζονται καὶ ἐνισχύονται, διότι τείνουσι νὰ κρατήσωσιν ἐν ἰσορροπίᾳ τὸ σῶμα. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐκτελῇ τις βίαιας κινήσεις, ὅταν μάλιστα ᾔνῃ λίαν ἐξησθενημένος, ἵνα μὴ ἐξασθενήσῃ περισσότερο. Ἡ νῆξις εἶνε συνάμα καὶ λίαν ἐνδεδειγμένη, ὡς πάντες αἱ γινώσκοντες αὐτὴν ὁμολογοῦσι ταῦτα. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν σωματικὴν ἐδίδον εἰς τὸ κολυμβᾶν, ὥστε ἐκ τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας ἡσυχολοῦντο ἐπιμελῶς νὰ μανθάνωσι τούτο, ὡς ἐμάνθανον καὶ τὰ γράμματα. Ὁ μὴ ἐπιστάμενος, ἔλεγον, μὴτε νεῖν, μὴτε γράμματα, ἀπαιδεύτος ἐστὶ καὶ βάρβαρος. Ἡ νῆξις προσέτι εἶνε ὀχι μόνον εἰς τὴν υγίαν συντελεστικὴ καὶ εἰς τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσον, δι' οὗ δύναται τις καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν νὰ σώσῃ καὶ τὴν ζωὴν ἄλλου. (ἀκολουθεῖ).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.